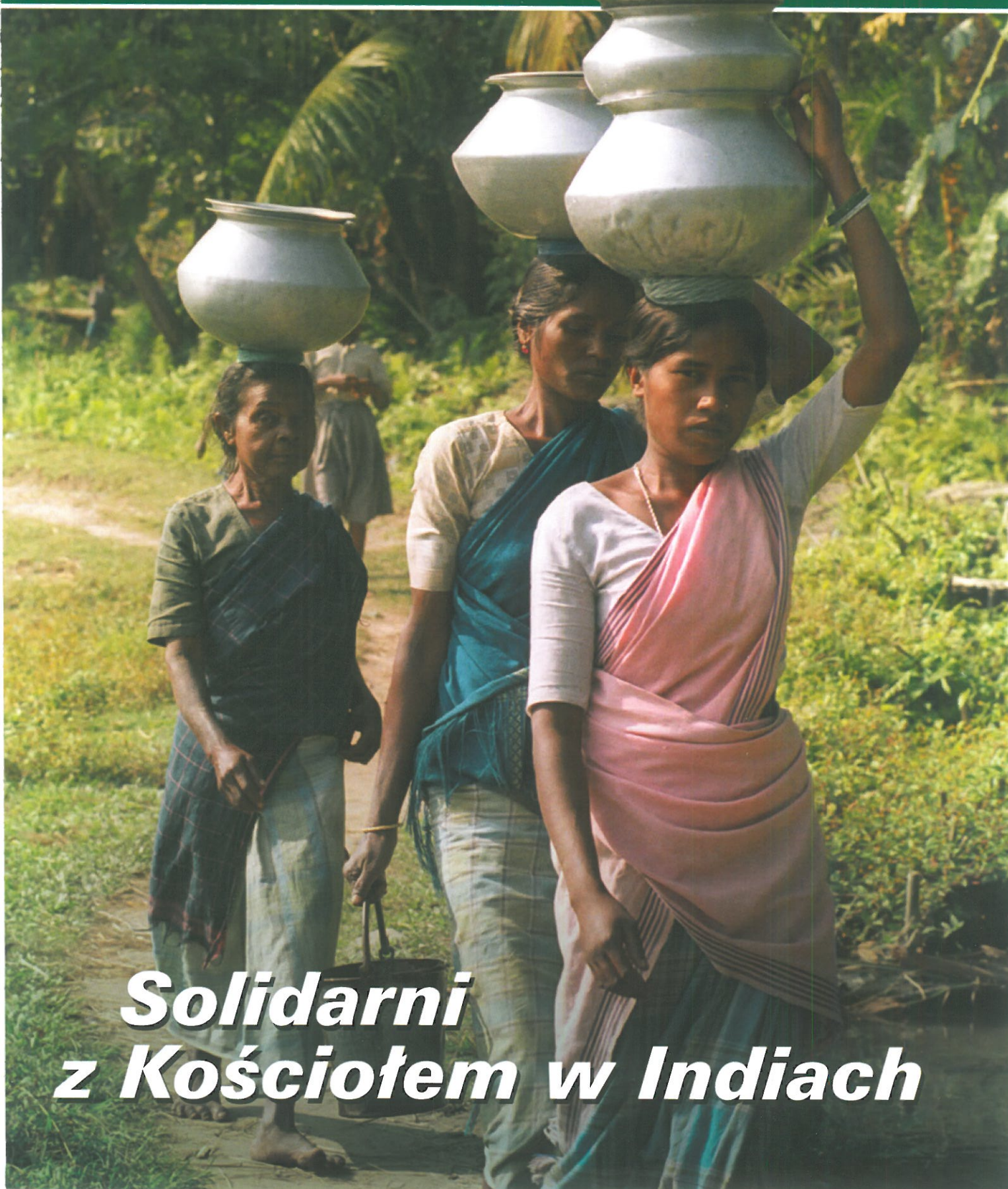

misyjne drogi

***Solidarni
z Kościołem w Indiach***

Nr 2/134 marzec – kwiecień rok 27/2009

O. Wojciech Kluj OMI
Z historii ewangelizacji Indii 4

Monika Łoboda
„Niewierny Tomasz” apostołem Indii 7

Ks. Leonard Fic
Hinduizm
Kilka podstawowych wiadomości 9

Eugeniusz Sakowicz
Hinduizm wobec chrześcijaństwa 12

Anna Sułkowska
Misyjne drogi do trędowatych w Indiach 17

Monika Łoboda
Zapomniani chrześcijanie 19

O. Francis Nallappan OMI
25 lat w Musumuru 21

O. Damian Kopyto OMI
Taizé – głęboki oddech Europy
31. Pielgrzymka Zaufania przez Ziemię 23

Listy misjonarzy 28

O. Paweł Zajac OMI
Legenda i codzienność arktycznej misji
Nowe wydanie „Inuka” 35

Wiadomości misyjne 38

Lilla Danilecka
Setne urodziny o. André Nottebaerta OMI 45

S. Tadea-Józefa Augustyn OP
Z wizytą w Czadzie 46

Papieskie Intencje Misyjne 48

Dorlis Tsaramila/o. Marcin Wrzos OMI
Pomagać misjonarzom na misjach 50

Okładka I:

Assam, stan w północno-wschodnich Indiach.
Kobiety w drodze po wodę pitną

Foto: KNA-Bild

Okładka IV:

Mały Hindus z Kerala

Foto: Wim van der Kallen

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

**Czy już odnowiłeś
prenumeratę
„Misyjnych Dróg”,
by dalej współpracować
z nami
dla dzieła misyjnego
Kościoła?**

**Możesz zachęcić
do prenumeraty
osobę z otoczenia
lub zamówić ją dla kogoś
jako podarunek.**

**Dziękujemy
za życzliwą współpracę.**

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

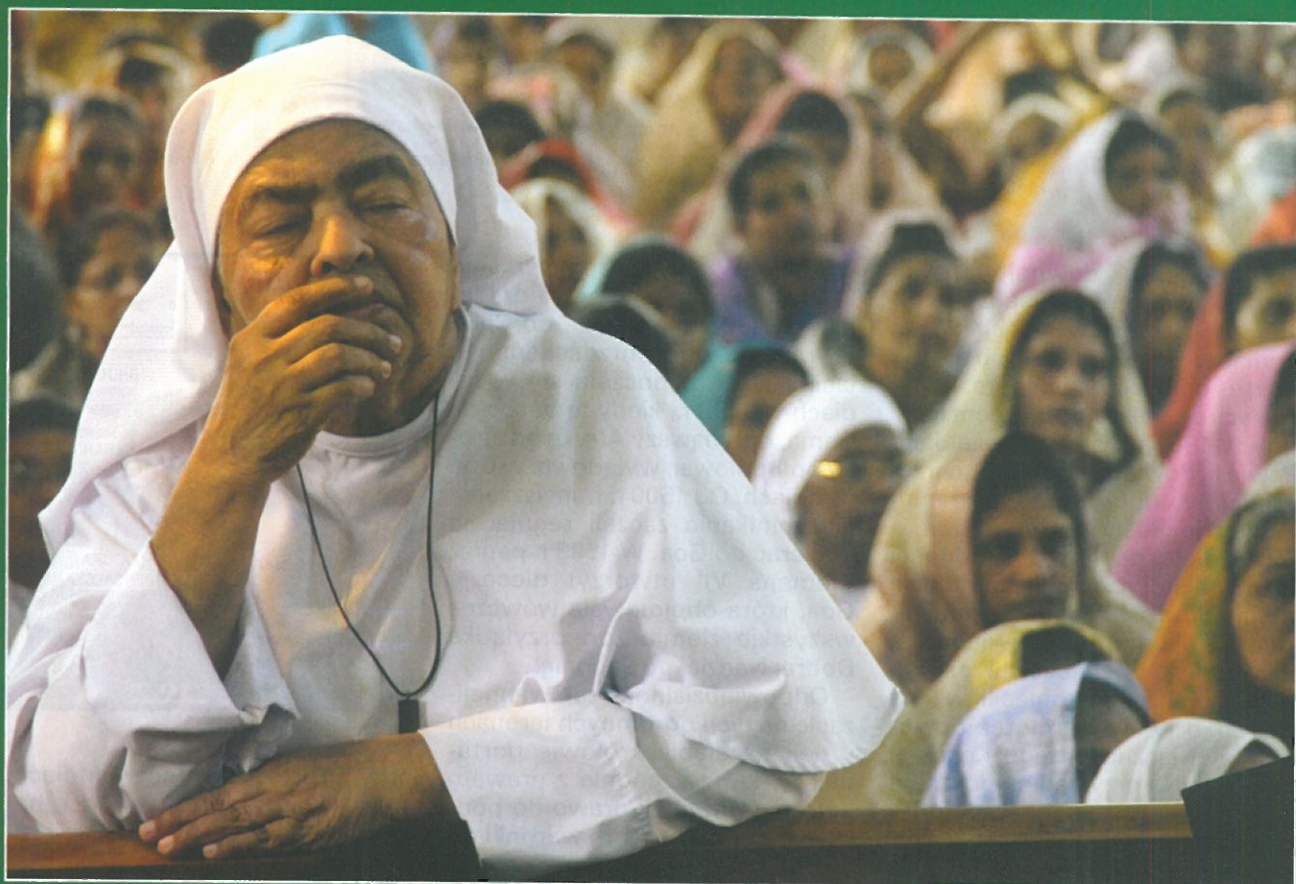

Foto: KNA-Bild

Siostry i wierni modlą się za ofiary prześladowań chrześcijan w Orisa

Solidarni z Kościołem w Indiach

W ubiegłym roku świat obiegły relacje z dramatycznych wydarzeń związanych z prześladowaniami chrześcijan w Indiach. We wschodnioindyjskim stanie Orisa doszło do wielotygodniowych ataków fundamentalistów hinduistycznych na chrześcijan. Zaczęły się one po zastrzeleniu 23 sierpnia przez maoistów hinduistycznego zwierzchnika religijnego Lakshmananady Saraswatiego. Choć maoiści przyznali się do zabójstwa, fundamentaliści przypisali je chrześcijanom i rozpętali przemoc. Fala nienawiści obejmowała coraz większe obszary. Było ponad 100 ofiar śmiertelnych, ponad 50 tys. ludzi musiało opuścić swoje domy i szukać schronienia w lasach, zniszczono kilka tysięcy domów oraz ponad 200 kościołów i kaplic.

Cały Kościół jest wstrząśnięty tymi wydarzeniami. Ojciec Święty wyraził głęboki smutek i nawoływał do powrotu do harmonijnego współżycia wszystkich wspólnot religijnych, które zawsze cechowało społeczeństwo indyjskie. Napływały protesty z całego świata. Również Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek prezydium przyjął 18 grudnia 2008 r. uchwałę w sprawie prześladowania chrześcijan w Indiach i wezwał rząd do podjęcia na forum

międzynarodowym działań mających zapewnić bezpieczeństwo tamtejszym chrześcijanom. W Indiach pracuje kilkanaścioro polskich misjonarzy.

Sytuacja powoli wraca do normy. Federalny Sąd Najwyższy w Delhi wypowiedział się w związku ze skargą złożoną przez abp. Raphaela Cheenatha z Atak-Bhubaneśwaru, stolicy Orisa, nakazując administratorom tego stanu ochronę mniejszości i napominając ich, że z powodu zaniedbania tej ochrony 50 tys. ludzi zostało zmuszonych do ucieczki do dżungli.

W obecnym numerze „Misyjnych Drog” pragniemy spojrzeć na historię Kościoła w Indiach, na jego trudną sytuację. Przede wszystkim jednak przyjrzymy się hinduizmowi, bogatej tradycji i kulturze tego kraju, a także często wprost heroicznej postudze misjonarzy. Wystarczy chociażby wspomnieć postawę bł. Matki Teresy z Kalkuty. Trzeba umieć spojrzeć na ten kraj w możliwie szerokim kontekście. Chcemy wyrazić swoją solidarność z Kościołem w Indiach. Jego początki sięgają przecież, jak mówi tradycja, pierwszego wieku chrześcijaństwa.

Redakcja

Z historii ewangelizacji Indii

Według dawnej tradycji wiarę w Jezusa Chrystusa głosił w Indiach już św. Tomasz Apostoł. Jego grób można do dziś oglądać w Mylapore. Do tej tradycji odwołał się prezydent Indii, gdy w 1986 r. witał papieża Jana Pawła II. Powiedział wtedy: „chrześcijaństwo dotarło do Indii zanim zaczęło je głosić w Rzymie”.

Dyskusje na temat zgodności faktów historycznych z tą tradycją trwają do dziś. Jednak niepodważalne dokumenty poświadczają niewątpliwą obecność chrześcijan w Indiach już pod koniec III w. i na początku IV w. Mamy też dowody stałej łączności tego Kościoła z innymi. Na przykład na początku VI w. istniały relacje wspólnoty chrześcijańskiej w Indiach z Kościołem wschodniosyryjskim (asyryjski wschodni) w Persji. Chodziło wtedy o ustanowienie metropolii w Kerali. Ostatecznie udało się do tego doprowadzić w VIII w.

Pierwsze kontakty Indii z Kościołem rzymskokatolickim nastąpiły

w XIII w. Wiemy, że franciszkanin Odoryk z Pordenone odwiedził Indie w 1322 r., w drodze do Chin. Wyraźna era chrześcijaństwa łacińskiego rozpoczęła się w Indiach w 1498 r., kiedy to Vasco da Gama, opłynąwszy Afrykę od strony południowej, wylądował w Goa w Indiach. Od 1500 r. franciszkanie i dominikanie zaczęli regularnie docierać do Goa. W 1533 r. papież Klemens VII utworzył diecezję Goa, która obejmowała wówczas wszystkie ziemie „od przylądka Dobrej Nadziei po Japonię”.

Odpowiedzialność za ewangelizację na tych ogromnych terenach wzięli na siebie królowie portugalscy, którzy zgodnie z prawem patronackim mieli prawo do podboju tych ziem pod warunkiem ewangelizacji zamieszkałej na nich ludności. Nie zawsze to powiązanie misji z władzą królewską przynosiło skutki szczęśliwe dla rozwoju wiary.

W 1542 r. do Goa dotarł św. Franciszek Ksawery. Przez trzy lata

Rys. B. i P. Litewkowie

prowadził działalność w Indiach, szczególnie owocną wśród rybaków (parawasów). Od 1595 r. jezicka misja w Madurze zaczęła stosować w swej pracy tzw. metodę akomodacyjną, szczególnie rozwijaną przez o. Roberto de Nobilię (1577–1656). Polegała ona na możliwie największym zaadoptowaniu kultury, języka, zwyczajów, stylu życia czy stroju miejscowej ludności w działalności ewangelizacyjnej. Przez wiek metoda ta przyniosła wiele sukcesów misyjnych. Bardzo pozytywne otwarcie jezuitów na religijność i kulturę miejscowej ludności spotkało się jednak z ostrą krytyką w niektórych kręgach kościelnych, tak że ostatecznie w 1744 r. papież Benedykt XIV zakazał jej, kończąc tzw. kontrowersję wokół rytów malabarskich.

Pierwsze kontakty chrześcijan „Tomaszowych” i misjonarzy łacińskich były przyjazne. Wkrótce jednak doszło do sporów kompetencyjnych i jurysdykcyjnych. Kiedy w 1599 r. arcybiskup Goa zwołał tzw. Synod w Diamper, konflikt dotyczący rytów i języka liturgicznego nabrzmiał do tego stopnia, że doprowadził do schizmy. Nawet jeśli akta tego synodu nie zostały nigdy uznane w Rzymie, oznaczały one jednak zerwanie z kilkusetletnią tradycją chrześcijańską, która rozwijała się w Indiach przez kontakty z chrześcijanami wschodniosyryjskimi (chaldejskimi). W wyniku zamieszania w na-

Kościół jezuitów w Goa, w którym znajduje się grób św. Franciszka Ksawerego
Foto: KNA-Bild

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelní.

